

Redakcja Audycji dla Dzieci
58888

Dnia 7.XI.69.

Autor: Kr. Królikowska

godz. 16.10 - 16.20

Klub Niesławnych Przyjaciół 21/69

(słuchowisko)

(sygnał)

Tu Klub Niesławnych Przyjaciół!

Tu Klub Niesławnych Przyjaciół!

Słyszycie nas?

(sygnał)

R: Dzień dobry...

Da: Dzień dobry!

R: Nasze dzisiejsze spotkanie wypadło w dniu szczególnie uroczystym...

J: Dzisiaj jest rocznica Wielkiej Rewolucji Październikowej.

(A)

Pięćdziesiąta druga rocznica.

R: Tak. Przed pięćdziesięciu laty właśnie tego dnia lud pracujący Rosji pod wodzą Włodzimierza Iljicza Lenina ruszył do walki o sprawiedliwość społeczną, o równość, o braterstwo narodów, o szczęście każdego człowieka na całej kuli ziemskiej. Dlatego rocznicę tego dnia czcimy szczególnie serdecznie, że i my korzystamy dziś z walki i poświęcenia ludzi, którzy przed przeszło pół wiekiem rozpoczęli Wielką Rewolucję. Nasze dzisiaj, u nas w Polsce, nasza wolna, pięknie i szeroko rozbudowująca się Ojczyzna, chleby i kisaki na każdym stole, światła lampy elektrycznej w naszych domach, i to, że każdy może się uczyć, każdy może pracować w zawodzie przeznaczonym dla niego, i to, że nasze dzieciństwo i młodość upływa szczęśliwie i pogodnie pod spokojnym niebem - wszystko to anodziczamy

rewolucjonistom Wielkiego Października.

- J: Proszę pani. A dlaczego ta rewolucja nazywa się "Październikowa", kiedy rozpoczęła się 7 listopada.
- D: Nie wiesz? Bo wtedy w Rosji był inny kalendarz rosyjski, inaczej liczono dni. I według tego kalendarza dzisiaj byłby jeszcze październik. Więc wtedy to też był październik!
- (J) Tak, proszę pani?
- R: Tak. Danek ma rację. Według starego, rosyjskiego kalendarza to był październik. Dlatego Wielka Rewolucja otrzymana niano Październikową... Walka, którą zaczęto wówczas - trwa jeszcze, ciągle. Walka o szczęście wszystkich ludzi, o równość i sprawiedliwość społeczną na całym świecie, o wolność narodów, o pokój i dobrobyt. Ale to już nie jest walka orężem. Nie używamy w tej walce ani armat, ani pocisków. Dzis walczymy inaczej: naszą, praczą, zapalem i wolą. My, nasze pokolenie przejęło sztafetę październikową od rewolucjonistów rosyjskich i tą sztafetę w przyszłości wy podejmujemy. Powinniście się dobrze przygotować do tego zadania.
- (J) A jak? Jak proszę pani?
- R: Dobrą nauką, prawdą?
- D: I pracą społeczną....
- J: Idebnym zachowaniem.
- R: Tak. Dobrą nauką, sumiennym wykonywaniem waszych społecznych obowiązków, odpowiednim zachowaniem się, życzliwym stosunkiem do ludzi.....
- K: Powinniśmy ogłosić jaką akcję w związku z tym.
- J: Pewnie, że tak.
- (J) Ale jaką?

- R: Pomyślałam o tym. Będzie to akcja pod kryptonimem "Październikowa Sztafeta". Pierwszym zadaniem tej akcji... Ale może zanotujecie sobie.
- J: Tak - już notujemy.
- A: Ojej - ja nie mam okówka.
- D: Pożyczę ci. Ja mam dwa.
- K: Jetk daj mi jedną kartkę.
- R: Wszyscy macie już okówki i kartki papieru?
- Dz: Tak! Wszyscy! Już! Mamy!
- R: A więc pierwsze zadanie polega na tym, aby zastanowić się, spojrzenie krytycznie na siebie samego, ocenić własne niedociągnięcia, braki, błędy. Bez usprawiedliwień i wykrętów zdobądźcie się raz na szczerość sobec siebie. Zabawicie się we własnych sędziów. Źle się uczyssz. Masz dwóję z matematyki. Mówisz rodzicom: to nauczyciel winien Uprzedził się do mnie. Nie lubi mnie. A tak naprawdę, przyznaj się - wiesz doskonale, że wcale tak nie jest. Pamiętasz o ubiegłym roku? Był taki okres, kiedy zażarcie graliście w hokeja. Nic nie istniało ważniejszego ponadto. Wtedy zaniedbałaś matematykę. Teraz uczyssz się. Zgoda. Więkuwasz. Ale ci nie wychodzi. Bo tamte zaległości przeszka dzają, dają znać o sobie. Co powinieneś teraz zrobić?
- Dz: Nadrebić zaległości. Popracować. Nauczyć się tamtego.
- R: Oczywiście. Sięgnąć trzeba po podręcznik z ubiegłego roku i sumiennie przerobić zaległy materiał. Czy to z matematyki czy z innego przedmiotu.
- A: Ale to jest praca dodatkowa.
- R: A jest. Ale czy bez pracy można osiągnąć dobre wyniki?
- Dz: Nie! Pewnie, że nie! Samo nic nie przyjdzie!

J: A jeżeli ktoś nie ma takich maledkości? Jeżeli dobrze się uczy?

R: To znaczy, że między innymi natura obdarzyła go zdolnościami. Mówią "między innymi" bo dane zdolności bez pracy nie nie znaczą, prawda? No a jeżeli ktoś z was jest zdolny i potrafi jeszcze ze swych zdolności korzystać może sobie postanowić, że jakiś przedmiot opanuje doskonale. Ten który lubi najbardziej, który w jego przyszłym wybranym zawodzie będzie głównie potrzebny. Może więc poświęcić więcej czasu naucie tego przedmiotu. Czytać dodatkowe książki i czasopisma. Może też uczyć się dodatkowo jakiegoś języka na przykład.... Możliwości macie nieograniczone jeśli tylko ktoś z was chce się uczyć.

B: A sport. W sporcie też można dążyć do coraz lepszych wyników.

R: Naturalnie. O ile oczywiście nie przeszkadza to naucie.

K: Ja myślę, że można też jeszcze inaczej wykonać to zadanie. Bo na przykład w naszej klasie jest taka dziewczynka, która nie ma koleżanki. Nie to, żeby jej nie lubiano. Nikt nie dąże niej nie ma. Ale też nikt się do niej specjalnie nie zbliżył. Zawsze chodzi sama.

R: A dlaczego?

K: Bo ja wiem... Jakoś tak nie umie ~~zobie~~ zdobyć przyjaciół. Jest taka cicha, spokojna... W domu ma warunki nie szczególnie zdaje się jej życie jest w więzieniu... Jednak tam zrobiła po piętromu.

J: To co ta dziewczynka temu jest winna.

K: No nic... Prawie, że nic.. Naprawdę nie umiem powiedzieć czy dlatego właściwie jest sama. Ale dlaczego o tym mówią. Bo wydaje mi się, że powinnam chyba trochę ^{zajęcia} zająć się

ta koleżanką.

R: Napewno. Jako niezawodna przyjaciółka dawno o tym powinna pomyśleć.

K: No właśnie. Jakoś się nie zastanowiłem. Tym bardziej że ona ma trochę trudności w mowie, więc mogę jej pomóc.

R: Tak, Kasiu. Masz rację. Zadaniem akcji "Pałdziernikowa Sutafeta" jest też zastanowienie się nad tym, jak odnosić się do rodziców, do ich pracy, ich postępów... do nauczycieli i wychowawców, do koleżanek i kolegów.... W ogóle do ludzi, wśród których żyjecie. A jeżeli coś jest nie w porządku, popracować nad sobą, zmienić to.

D: Popracować nad sobą można też jeszcze w inny sposób. Nad swoim charakterem. Przypuśćmy że wiem, że sobie to uświadamiam - że jestem lekkomyślny.

J: Ale ty przecież nie jesteś!

D: Mówię "przypuśćmy".że na przykład lubię bez zastanowienia podejmować się wielu rzeczy narsz. A potem oczywiście nie mogę wywiązać się ze wszystkich zobowiązań. To jest przecież wada.

K: No pewnie....Coś obiecasz zakatwić, wszyscy liczą na to, a tu "kłap&". Nie zrobię tego, czego się podjęłeś. I róźne kłopoty z tego wynikają.

J: Ale Danek nie jest taki!

K: Mówimy przykładowo.

D: No tak. Więc przykładowo - popracuję nad sobą, żeby to zmienić. Z zastanowieniem brać na siebie zobowiązanie tak żeby można ich dotrzymać.

K: Te mogą być inne wady: lenistwo, słaba wola....

J: Ktoś może lubić kłamad....

A: Albo się jest tchórzem....

R: Tak. Każdy chyba znajdzie w sobie jaką cechę ujemną, z którą należy walczyć.

K: Nie ma ludzi te z was.

R: Nie ma. Ale z wadami trzeba się brać za bary. I liczy mi to że uczestnicy "Październikowej sztafety" zrobią to z zapakiem. No a o swojej walce i swoich swych wyjątkach nad sobą napiszą do nas, do Klubu.

J: A to było pierwsze zadanie akcji "Październikowa Sztafeta" prawda?

D: Czy będą jeszcze inne?

R: Tak. Drugie zadanie pewnie zainteresuje przede wszystkim dziewcząt i chłopców z klas VII ej i VIII ej. Polega ono na napisaniu odpowiedzi: na pytania: Kim chcę zostać w przyszłości i dlaczego? W jaki sposób pracując w wybranym zawodzie - chcę najlepiej służyć ludziom, walczyć o ich szczęście.

A: To trudne pytania.

K: Pewnie, ta nie łatwa. Ale wybrałeś sobie zawód, też nie jest łatwo. A wybierać trzeba.

J: A listy z odpowiedziami do kiedy można przesyłać do Klubu?

R: Do 20 listopada br. Adres Klubu przypomnimy na koncu audycji.

D: Proszę pani, a czy mógłbym coś jeszcze dodać do tej akcji?

- Dz: Co? Co chcesz dodać? Masz jakiś pomysł?
- D: Mamy przecież naszą Pocztę Przyjaciół. Więc proponuję, żeby trzecim zadaniem było zaprojektowanie znaczka, którego tematem byłaby "Październikowa Sztafeta".
Mogliby to być, proszę pani?
- R: Oczywiście, Danku. To jest dobry pomysł.
- D: Takie znaczki niezawodni będą naklejać na listy do Klubu....
- K: Obok znaczków na 60 gr. Poczty Polskiej.
- D: To jasne, że obok zwykłego, normalnego znaczka, będą naklejać na listy do Klubu w ciągu całego listopada znaczki Poczty Przyjaciół, na których namalują coś, co wiąże się z "Październikową Sztafetą".
- R: Tak. I to już byłyby wszystkie zadania naszej akcji.
Masz nadzieję że wezmą w niej udział wszyscy niezawodni przyjaciele. Powtórzmy jeszcze zadania tej akcji...
- J: Po pierwsze - oceni swoje wyniki w nauce oraz osądź swoje postępowanie. Jeżeli w nauce coś idzie nie tak jak powinno, przyłoży się do pracy i poprawić wyniki.
- K: Jeżeli postępowanie jest niewłaściwe, zmienić je.
- D: Uświadomić sobie swoją największą wadę i pracować nad pozbiciem się jej.
- K: Odpowiedziać na pytania: Kim chcę być w przyszłości i dlaczego....
- J: ... i w jaki sposób - pracując w wybranym zawodzie - chcę najlepiej służyć ludziom, walczyć o ich szczęście.

- D: Zaprojektowaś i namalowaś znaczek Poczyt Przyjaciół, którego tematem będzie "Październikowa Sztafeta".
- R: No - pozostało nam jeszcze podziękować wszystkim niezawodnym od których otrzymaliśmy w październiku listy.
- K: Zgłosili się dużo koleżanek i kolegów do naszego Klubu...
- R: Tak. Cieszymy się, że nasze grono znów się powiększa. Nowych przyjaciół oficjalnie i uroczyście przyjmujemy podczas następnego spotkania, za dwa tygodnie, w dniu 21 listopada.
- A: To spotkanie odbydzie się o godzinie 16.10. Jak zawsze.
- D: Tym, którzy proszą o regulamin Klubu prześlemy go wkrótce.
- K: Częściowe już wyszaliśmy ale zabrakło nam chwilowo jednego, więc ci, którzy jeszcze nie otrzymali niech będą cierpliwi. Prosimy o to.
- R: A więc zapraszamy wszystkich niezawodnych na następne spotkanie, i do usłyszenia niezawodni przyjaciele.
- Dz: Do usłyszenia!